

• Κοινωνία φίλοις, ή ξένοις, ή ἐπαγγείσ, ή διστόν.
 • ή γένεται τὸς κτητών ιδίας οὐσίας. ταῦτα τε
 • εἰς οὐ συμβαίνει τοῖς λατρεύοντος ποιεῖται πό-
 • λεν· καὶ τῷ τούτοις αἰνιγμοῖσιν ἔρχεται θυσίαν
 • αρχτεῖν φανερός, σωφροσύνης ψήφον, τὸ τέλος
 • ταῖς γυναικαῖς ἔρχεται γόνοις, ἀλλοτείας
 • οὐσίας ἀπάγεσθαι διὰ τὸ φρεσούλων ἐλευθερίας.
 • εὔποτος δὲ, τὸ τέλος ταῖς κτήσισι. οὗτος γόνος ἔστι
 • φανερός ἐλευθερίας ὁν, οὗτος τοφέξει τοφά-
 • ξιν ἐλευθερίου οὐδεμίαν ἔχει τὴν ἀρχήν τοῦ
 • κτητών τὸ τῆς ἐλευθερίας τοῦ ἔργου δέσμον.
 • διὸ τοφέτων ποιεῖται μάρτυς οὐδὲ τοποθεσία
 • καὶ φιλανθρωπος αὐτῷ μάρτυς εἰνός γόνος ἀκρού-
 • είρης, οὐδὲ μόνος δύο μόνης, νομίζεται στεφανε-
 • φύλιαν πινάταιαν πάσι τοῖς ἀπαντηταῖς.
 • ἀλλὰς τε καὶ ὅταν κατηγορήσῃ τὸς τοῦ γονί-
 • νῶν αρχόντων εἰ ταῖς πολεμίαις κακοῖν, ὡς
 • γνωμένον διὰ τὸ μὴ κοινῶν ἔτι τῶν οὐσιῶν,
 • λέγει δὲ δίκαιος τε τῷ τοφέταις αἱλίησις ποιη-
 • βολαίσιν, καὶ φεύγοντες περιπολεῖσιν, καὶ
 • πλοστῶν πολακεῖσιν, ὃν οὐδὲν γένεται διὰ τῶν
 • ἀκονιστῶν, ἀλλὰ διὰ μοχθηρίαν.
 • ἐπεὶ καὶ ταῖς κοινὰ κακηγορίαις καὶ κοινω-
 • νωταῖς, πολλῷ διασφεγδύοντος μέλλοντον
 • ὥραμψιν, οὐ τοὺς γονεῖς ταῖς οὐσιαῖς ἔρχοντας ἀγ-
 • λαὶ θεωροῦμεν ὅλησις τοῦ εἰ τοῦ κοινωνῶν
 • διαφερετελεῖσιν, πορεύοντος συμβάλλον-
 • τες τοῦ κακηγορίας ιδίᾳ ταῖς κτήσισι. ἐπεὶ δὲ
 • δίκαιοιον μὴ μόνον λέγουσαν σερήνον Κηφα-
 • κῶν ποιησάντες, ἀλλὰ καὶ δύον ἀγαθῶν,
 • φαίνεται μὲν τοῦ πάριτον αἰδίωντος ὁ βίος.
 • οὕτως δὲ τῷ Σωκράτει τῆς πατρικρούστεως
 • χοντινούς εἰναι τῶν ἑπτάδεσσιν οὐδενὸν ὄρθιον.
 • δεῖ μέν γονεῖς εἴναι τῶν μίαν καὶ τῶν οικίαν καὶ
 • τῶν πόλεων, ἀλλὰ οὐ πατέτως. ἐστι μέν γονεῖς οὐκ
 • ἕτην πορειῶσα πόλεις, οὐδὲ μὲν τοῖς ἕταιροις
 • γονεῖς δὲ δύο ταῖς μίαν πόλεις ἔτι, ἔτην κατέρρειν πό-
 • λεις. οὐδὲ περ κανὸν εἴ τοι πόλεις οὐ συμφωνίαν ποιήσειν
 • ὁμοφωνίαν, η̄ τὸν ρύθμον βασίσαν μίαν. ἀλλὰ
 • δεῖ πλῆθος ὄντος, ὡς περ εἴρηται τοφέτου, διὰ τῶν
 • παγδεῖτων κοινῶν καὶ μίαν ποιεῖν, καὶ τόν γε μέλλοντα παγδεῖτων εἰσάγειν, καὶ νομί-
 • ζούστον διὰ ταῦτα ἵστασθαι τῶν πόλεων σπου-
 • δεῖν αἴτοιον τοῖς τοιετοῖς οἰεῖσθαι διορθών,
 • ἀλλὰ μὴ τοῖς ἔθεσται, καὶ τῇ φιλοσοφίᾳ, καὶ
 • τοῖς νόμοις, οὐ περ τὰ τέλη ταῖς κτήσισι εἰ τα-
 • κεδύμοιν καὶ Κρήτῃ τοῖς συστητοῖς ὁ νο-
 • μοθύπτοις ἐκοινωνεῖσθαι. δεῖ δὲ μηδὲ τέτοιον αὐτὸν ἀγορεύειν, ὅτι χρὴ τοφέταιν τῷ πολλῷ χρόνῳ

& opere ferre amicis: & hospitibus, & fa-
 miliariibus, dulcissimum est. quod sit, si
 proprie sint facultates. hæc autem non
 contingunt illis, qui nimis vnam efficiunt
 ciuitatem. Et præterea diuatum virtutum
 opera manifeste tollunt, temperantia erga
 mulieres alienas (ab his enim opus lau-
 dabile est se ob temperantiam abstinentem)
 & liberalitatis circa res posses. neque e-
 nem discerni poterit liberalis, neque li-
 beralem operationem faciet ullam, nam
 in usu eorum rerum quas ipsi possidemus,
 liberalis est opus. Illiusmodi itaque legis
 positio faciem habet apparentem, & hu-
 mana videri possit, auditor enim libenter
 recipit, putans fore mirabilem quandam
 amicitiam omnibus erga omnes: præser-
 tam cum quis incommoda accusat rerum
 publicarum, nunc prouenientia ex eo,
 quia non sint communes omnium facul-
 tates: cea litigia ex contractibus, falsorum
 testium accusationes, diuinitum adulatio-
 nes: quorum nihil fit propter proprietati-
 tem, sed propter improbitatem. Cum e-
 tiam res in communii possidentes, rerum
 que vtentes communione, multo magis
 inter se litigare videamus, quam eos qui
 separatim possident, sed videmus vel pau-
 cos qui in commune degant, magis dissid-
 ere, quam multi, quorum propria quis-
 que sua habeat, si conferamus utroque.

D Insuper æquum erat referre, non solum
 quantis malis priuabantur, si communitatem
 rerum habebunt, sed etiam quanticis
 bonis, videtur autem omnino impossibili-
 lis esse illa vita. Causam vero Socrati hu-
 ius erroris putandum est fuisse, suppositi-
 onem non rectam. Oportet enim quo-
 dammodo vnam esse ciuitatem & domū,
 sed non penitus, est enim quod si proce-
 dat, non erit ciuitas, est etiā quo erit qui-

E dem propè ut non sit ciuitas, deterior ciu-
 itas: velut si quis concentrum faciat vni-
 uocum, & versum pedem vnum: sed o-
 portet cum sit multitudo (ut prius dixi-
 mus) per disciplinam, communem &
 vnam efficere. Et qui disciplinam sit adhi-
 biturus, volens per illam studiosam face-
 re ciuitatem, absurdum est, si per talia
 quædam instituendam putet, ac non per
 mores, & per philosophian, & per leges,
 veluti seruorum iumentorumque pos-
 sessionem in Lacedæmonie, & comessa-
 tionem in Creta legislator communem
 induxit. Neque illud sanè ignorandum
 est, quia oportet ad longum temporis,

5398.